

Ar Vênt ed Tramontâna e o Sôl

(grafia «di base fonetica»)²

I s litigâvi[n], on di, ar Vênt ed Tramontâna e o Sôl: vôn ar pretendêva d èser pù fòrt che cl âter, quând i an vist on forestêr ch'agnêva³ avânti con adòs on pastràn. I du tachignén i s màttin d acòrdi che a sriss-e-stà pù fòrt chi fiss-e-stà bón ed fà cavà ar pastràn ar forestêr.

Ar Vênt ar cmênschia a sofià fòrt, ma pù o sofiâva e pù ar forestêr o s tgnêva stricc ar pastràn, tânt che, ala fén, ar pòver Vênt l à dovù arnonsà. O Sôl, alôra, o s fà vdèi in cél, e dòp a pòg ar forestêr, ch'o sintêva cåd, o s cava ar pastràn. E la Tramontâna l'à dovù arcgnósser che o Sôl l èra pù fòrt che lé.

T èla piàsù la fòla? L'émme da arcontà?

Ar Vént ed Tramontana e o Sól

(grafia «di base fonologica»)

I s litigâvi[n], on di, ar Vént ed Tramontana e o Sól: vôn ar pretendêva d èser pù fòrt che cl àter, quand i an vist on forestêr ch'agnêva avanti con adòs on pastràn. I du tachignén i s màttin d acòrdi che a sriss-e-stà pù fòrt chi fiss-e-stà bón ed fà cavà ar pastràn ar forestêr.

Ar Vént ar cménschia a sofià fòrt, ma pù o sofiava e pù ar forestêr o s tgnêva stricc ar pastràn, tant che, ala fén, ar pòver Vént l à dovù arnonsà. O Sól, alóra, o s fà vdèi in cél, e dòp a pòg ar forestêr, ch'o sintêva cad, o s cava ar pastràn. E la Tramontana l'à dovù arcgnósser che o Sól l èra pù fòrt che lé.

T èla piàsù la fòla? L'émme da arcontà?

Nota 1 - poiché c'è oscillazione nella lunghezza vocalica davanti a *-n*, indichiamo ciò che di volta in volta si sente.

Nota 2 - circa la scelta di dare due trascrizioni si confrontino le versioni parmigiane.

Nota 3 - nel testo scritto *ch'o gneva*.